

Harald Jensen: Jeg er ganske enig med de to ærede Medlemmer, der har udtalt sig, i, at det er meget vanskeligt at komme ind paa en Lovgivning som denne og ogsaa meget vanskeligt at administrere denne Lov og dømme efter den. Naar jeg alligevel er med til at fremme denne Lov og vil foreslaa at fremme den, er det med en dyb Beklagelse over, at det i det hele taget skal være nødvendigt at komme ind paa en saadan Lovgivning. Ytringsfriheden her i Landet er jo noget af det bedste, Folket har, og den skulde vi bevare saa ubeskaaren som muligt. Men paa den anden Side kan man ogsaa se saaledes paa Sagen, at skal det lykkes at bevare vort Land og Folk fra at komme ind i de frygtelige Begivenheder, der raser i Europa i Øjeblikket, er det ikke tilstrækkeligt, at Regering og Rigsdag her praktiserer den ligelige og absolutte Neutralitet, saa maa den ogsaa gennemføres af hele Folket, saa maa Folket som saadant staa sammen med Rigsdag og Regering og være klar over, at under de foreliggende Forhold gælder det at være rolig og om i det hele taget ikke at give Anledning for nogen til at gribe ind. Den Neutralitet, som saaledes skal hævdets til alle Sider, maa ikke blive en Regeringsneutralitet eller en Rigsdagsneutralitet, men det maa blive en Neutralitet, som praktiseres af hele Folket. Og naar Forholdet er dette, vil man ikke kunne og maa man ikke kunne finde sig i, at enkelte Personer sætter denne vor Neutralitet i Fare, og man bliver da nødt til at værge sig derimod.

Om det Lovforslag, der nu foreligger, er ganske saaledes, saa fuldendt, som det kunde være, eller saa absolut givende hverken for lidt eller for meget, som det burde være, skal jeg ikke udtale mig om, det vil jo Udvalget senere hen komme til at beskæftige sig med. Saaledes som Sagerne staar nu, ser jeg ikke anden Vej, naar vi skal søge at bevare vor Neutralitet, skal søge, hvad der vistnok er den langt overvejende, ja næsten hele Folkets Mening, at holde os udenfor de Begivenheder, der foregaar, end at man maa komme til en Lovgivning, som kan sætte en Bremse paa de enkelte Personer, som uden Følelse af noget Ansvar udsætter vort Land og vort Folk for Fare. Derfor kan jeg til Trods for, at jeg dybt beklager, at denne Lovgivning skal være nødvendig, være med til at fremme dette Lovforslag, og jeg kan selvfølgelig kun være med til at fremme en Lovgivning

som denne under den bestemte Forudsætning, at den bortfalder, saa snart den ikke viser sig nødvendig mere. Men det er jo ogsaa udtalt af den højtærede Konseilspræsident ved Forelæggelsen, at dette er Meningen, og derfor kan jeg være med til paa mit Partis Vegne at anbefale dette Lovforslag til videre Fremme og Behandling i et Udvalg.

Trier: Selvfølgelig maa alle være enige i, at det var ønskeligst, at en Lov som den her foreslaaede ikke var nødvendig. Men paa den anden Side maa det jo ikke glemmes, at vi lever under ganske ekstraordinære Forhold, hvor selv tilsyneladende ubetydelige Handlinger kan faa en uanet Virkning, og at det derfor har sin overordentlig indgribende Betydning at kunne hindre, at saadanne Handlinger finder Sted, eller at kunne gribe ind, hvis det ikke lykkes at hindre dem fuldt ud. Under særlige Forhold maa man gribe til særlige Midler, og det kan ikke gaa an, at man uhindret lader en Umodenhed spille op, der bliver til Letsindighed overfor Statens Interesser, eller giver Spillerum for en Fanatisme, der hensynsløst søger at ramme en Modstander uden at have Statens Velfærd for Øje. Saa farlige, som alle Forsøg af den Art er, saa vigtigt er det, at man griber de rette Midler til at raade Bod derpaa eller til at hindre dem, og naar de, som har Ansvaret for Ledelsen af Forholdene herhjemme i Øjeblikket, har Indtryk af, at det vil være af Betydning for den fortsatte heldige Gennemførelse af vort neutrale Standpunkt, at et saadant Vaaben lægges i Regeringens Haand, saa tror jeg, at vi andre ogsaa maa have Indtryk af, at det er en Sag, vi maa tage imod med alvorligt Hensyn til, at Spørgsmaalet kan løses paa den rette Maade. Jeg skal derfor anbefale, at man tager dette Forslag under en saadan Behandling, som dets Betydning kræver, og at man gennem det Udvalg, som nedsættes, søger at skaffe sig den Overbevisning, som forskellige i Øjeblikket synes endnu ikke at have vundet: at det ikke er løst og let hen, at Lovforslaget er fremsat, men at der virkelig maa opstilles en nødvendig Førdring i den Retning, hvis vi med større Tryghed skal kunne føre den Opgave igennem, som i Øjeblikket er Hovedopgaven for vor Politik. Det er jo kun en midlertidig Foranstaltning, der er Tale om, den berører ikke de almindelige Principper for, hvorledes Pressens Stilling skal være, men, som allerede sagt, alvor-